

“Ξέρεις γέροντα, φεύγω...Με αφάνισε η νηστεία σου” Η δύναμη της νηστείας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιον Όρος](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Σε κάποια Σκήτη αγίων μοναχών είχαν λάβει χώρα πολλά θαυμαστά γεγονότα. Η φήμη αυτών διαδόθηκε πολύ γρήγορα στη γύρω περιοχή. Έτσι, κάποιος ταλαίπωρος Πατέρας οδήγησε το δαιμονισμένο παιδί του στους γέροντες, προκειμένου να το θεραπεύσουν. Οι άγιοι όμως Πατέρες, από ταπείνωση απέφευγαν τη θεραπεία του νέου. Και ο δυστυχισμένος εκείνος νέος βασανιζόταν αρκετό καιρό από το δαιμόνιο. Μία μέρα ένας εκ των γερόντων τον σπλαχνίστηκε. Τον σταύρωσε με τον ξύλινο σταυρό που είχε πάντα στη ζώνη του και ανάγκασε το ακάθαρτο πνεύμα να εγκαταλείψει τον νέο. Μα μόλις βγήκε αγρίεψε και φρύαξε: «Αφού με βγάζεις από την κατοικία μου θα έλθω να μείνω μέσα σου», λέγει στον γέροντα. Και ο γέροντας απαντά : Έλα. Έτσι το δαιμόνιο μπήκε μέσα στον ασκητή και παρέμεινε εκεί βασανίζοντας τον δώδεκα ολόκληρα χρόνια. Και ο άξιος εκείνος μοναχός υπέμεινε καρτερικά τον πόλεμο και αγωνιζόταν συνεχώς να καταβάλει τον εχθρό. Τα όπλα του ήταν μια υπεράνθρωπη νηστεία και μια ακατάπαυστη προσευχή. Δεν έβαζε τίποτα σχεδόν στο στόμα του, το βράδυ μασούσε λίγα κουκούτσια από φοίνικες και κατάπινε το ζωμό τους. Σαν είδε και απόειδε το δαιμόνιο κίνησε να φύγει νικημένο. – Ξέρεις γέροντα, του λέγει, εγώ

φεύγω. – Και γιατί φεύγεις ; Δε σε διώχνει κανένας από δω. – Με αφάνισε η νηστεία σου, αποκρίθηκε το δαιμόνιο και έγινε άφαντο. Τόση πράγματι δύναμη έχει η νηστεία. Διώχνει ακόμη και δαίμονες. ΠΗΓΗ : ΠΡΩΤΟΠΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΣΚΗΤΙΚΗ ΛΑΪΚΩΝ, εκδ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ Ι.Ν.ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΛΟΥ, 2002, σ. 25.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr